

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Bani Numărul

Administrația strada Gărei No. 25.

bonamentul Lei 10 pe an

INTRUNIREA PUBLICĂ DIN CONSTANȚA

Intrunirea anunțată pentru Duminică de 21 curent, în sala Capato, s'a petrecut în cea mai bună rânduielă, cu toate măsurile de zădărnice luate de administrație.

Sala era plină de lume înainte încă de orele 2 când s'a deschis ședința. Pe băncile întâi de lângă tribună, pe care se aflau oratorii înscriși și membrii comitetului de inițiativă, am observat pe d-nii: Colonel Dr. Balăcean, D. Dimcea, Al. Logaride, Ion Bănescu avocat, Leon Buter, Florian, un domn reporter de la „Drapelul“, Eugen Cosmiadi, Căpitan Veltz, Căpitan Nestor Marinescu, Berberian farmacist, Panait Holban, Ath. Rainoff avocat, Ivan Hagi Stoian, Ivanciu Calcef, Rali Frangopulo, Emir Sali Hagi Halit, Turhan Bey, Ioan Funduc, I. Parusi, I. Mihailescu, Nicola Ganciu, Toma Dinu, Vasile Constantin din Enigea, C. Danilescu (Hasiduluc) și mulți alți notabili.

N'au asistat Armenii și Evreii, cari nici nu constituie naționalități autohtone în Dobrogea. Tătarii, cari se vede, nu vor să devie Români de cât când șefii lor au ceva avantaje de abținut. Românii de pe afară, împedecați se zice de administrație, și funcționarii.

Pricina, pentru care, credem noi, n'au asistat funcționarii, și poate multă altă lume bine-voitoare, întrunirei, este că într'un placard, scris „Steaua Dunării“, (ziarul d-lui V. M. Cogălniceanu, propunătorul întrunirei) distribuit în județ și lipit pe zidurile orașului,— noi credem fără asentimentul întregului comitet de inițiativă — se dicea între altele: „Este o omilire nisuportabilă și o nelegiuire strigătoare ca o mână de oameni cari dețin frânele guvernului să nege“.... Această frază, a prea zelosului democrat d-l V. M. Cogălniceanu, inteli-

gența orașului Constanța n'a găsit'o potrivita pentru ocazie, nici destul de la locul ei, spre a se începe de aci educația politică a poporului dobrogean.

Despre cei-alți neasistenți vom vorbi mai pe larg altă dată.

* *

Eată cum au decurs lucrurile la întrunire.

Dintre inițiatorii întrunirei aflați pe tribună, adunarea a aclamat ca președinte pe d-l Colonel Chirițescu, care, luând locul preșidențial, rostește cu voce respicată cuvântul de deschidere, în sensul decisiunilor luate mai dinainte de întregul comitet, discurs pe care adunarea îl aprobă prin aplause și aclamațiuni entuziaste. D-l președinte spune apoi că sunt înscriși ca vorbitori d-nii Vasile M. Cogălniceanu, M. Coiciu, N. Baboian Droe, delegatul Tulcenilor, P. Grigorescu și C. Pariano, rugând adunarea să asculte pe d-nii oratori.

Vorbesc apoi în această ordine toți domnii înscriși, afară de d-l P. Grigorescu care s'a scuzat că e indispus. Toți oratorii a fost ascultați cu cea mai mare atențiune și de zeci de ori aplaudați, minute întregi.

Vom reproduce discursurile pronunțate, pe cât ne va fi posibil în extenso în ordinea în care vor fi date de autori, nevoind să slăbim efectul produs asupra auditorului prin mici rezumate ce nu pot spune gândul întreg al oratorilor.

* *

Intrunirea a durat până aproape de orele 5 în cea mai perfectă liniște. Ea n'a fost stinghirită de cât o clipă, auzind fluierul strident de foc! și huruitul asurzitor al pompelor și sacalelor pompierilor comunei, pe care administrația de sigur prietinel mahalalelor ploștene a avut ideea nenorocit de ridicolă, de a le scoate și fugări, în *exercițiu*, *Duminica*, pe strada unde e localul de in-

trunire, tocmai în momentul când președintele pronunța cuvântul de deschidere.— S'a ales din aceasta de tutul tot ordinara încercare de a spargă o întrunire atât de inofensivă, cu epitetul dat de lume, de *tulumbagiă*, pe care îl va purta pe viitor, spre aducere aminte de singura sa ispravă ce a făcut cât a stat în Dobrogea. Absolut nimeni nu s'a clintit din sală. La întoarcerea pompierilor pe altă stradă, piața Ovidiu, plină de lume, a acoperit de un ris omeric pe pompieri, secte pe ininteligentul autor al acestei mascarade.

D-nu Cogălniceanu, în câte-va cuvinte de dispreț a infierat cum trebuie proasta încercare a prefectului, dîcînd: „**să și stingă focul ce arde în capul lui, în loc de însuflețirea aprinsă în sala Capato**“.

* *

Dupe ce a mântuit discursul său d-l Pariano, mult aplaudat și aclamat de mulțime, d-l Colonel Chirițescu, propune și adunarea aprobă cu entuziasm a se trimite depeși ce urmează către M. S. Regele și câte una către d-nii președinți a consiliului de miniștri și corpurilor legiuitoare, după care d-l Malcoci Petrescu, de pe tribună, citește *Moțiunea*, drept rezultat al întrunirei, pe care toată adunarea o acceptă și aclamă cu putere.

* *

Iată discursul de deschidere al d-lui Col. Chirițescu

Domnilor,

Mulțumindu-vă pentru onoarea ce-mi faceți de a mă însărcina să prezidez această adunare, țin mai întâi să fac declarația următoare care va avea, o sper, întreaga d-vă aprobare.

Intrunirea noastră de astăzi nu are, nu trebuie să aibă nici o nuanță politică de partid.

Nu sîntem adunați aici, d-lor, pentru aceasta, și mai puțin pentru a face o-

poziție sau a aduce greutatea guvernărilor noastre.

Situația noastră, a cetățenilor Dobrogei, este excepțională, și astfel fiind noi avem o deopotrivă trebuință de ajutor și sprijinul amânduror partidelor politice care se succedea la putere, și, în particular, de ajutorul și sprijinul partidului politic care deține puterea, ori-care ar fi el. Numai astfel se explică rebdarea și abnegația cu care suferim de ani întregi această situație care a devenit nesuferință și din care vom acum să eșim.

Apelul nostru s'a făcut cunoscut, d-lor, în ce scop suntem aici. Ținta noastră o cunoașteți, căci ea este a d-voastră a tuturor. Subscriitorii aceluia apel nu au de cât meritul de a fi luat inițiativa unei intruniri în care vom hotări ce avem de făcut pentru îndeplinirea drepturilor și legitimităților noastre dorințe.

Ve rog dar, d-lor, respectuos, dar cu insistență să ve feriți de a aluneca, în focul cuvintărilor d-v. pe terămul politicii militante sau pe acela al personalităților.

Atitudinea noastră trebuie să fie negreșit energică, dar pașnică și demnă, astfel cum a fost în tot-d'auna.

Nu trebuie să uităm, d-lor, că Dobrogea întreaga își are aji ochii atințiți asupra noastră; nu trebuie să uităm asemenea că cele ce se vor petrece astăzi în această adunare vor avea un resunet puternic în țara întreaga.

Ca oameni ai ordinii noi trebuie să fim calmi în espunerea motivelor legitime ce invocăm în susținerea drepturilor noastre, și consecințe cu noi înși-ne în esaminarea hotăririlor ce vom lua pentru urmărirea fără prigit a scopului ce ne am propus a atinge.

În această ordine de idei vor lua cuvântul d-nii Cogălniceanu, D. M. Coiciu, D. Batosianu membru al delegației Tulcea și d-l Const. Pariano. Apoi se va da citire moțiunii.

* * *

Discursul d-lui C. Pariano

Onorată adunare!

Obosiți de a ne tot îneca chinurile, era natural să voiți o intrunire. Afară de mijlocul acesta, obștia noastră n'are nici cum, nici cui, să se tânguiască. Cel puțin aici vom putea destăinui cu toții lumii întregi, și cu glas mare, cum noi purtăm șeana și alții zmucesc dirlogii și cum noi jelim, pe când alții joacă și chefuesc.

Am dorit ca și d-voastră, această intrunire, care de sigur va fi începutul celorlalte, spre a tot exprima din nou nemăsurata mâhnire ce simt, vedând cum adversarii ideii desrobării Dobrogeilor, au știut să insinueze, din rea voință sau ignoranță, cu totul alt-fel, starea lucrurilor de aici. Acest fapt ne-a obligat a prezenta țării întregi fotografia exactă a Dobrogei, luată după natură, iar nu din auzite ori presupunere. O vor tăgădui poate unii interesați; se vor alarma negreșit alții, cari s'au obișnuit cu pașalicul, precum deja a făcut-o acel din Tulcea, prin jurna'l său *Istrul*, dar puțin ne pasă. Ținem așa de puțină seamă de acei câți-va *omeni noi cu idei vechi*, în cât cu regret pentru dânsii, trecem înainte, spre a ne adresa acelor pe cari experiența și patriotismul i-a pus în putință de a înțelege complexul intereselor națiunii române.

De ar fi față la această adunare măcar unul dintre acele personaje politice a căror pesimism ne ține într'această stare de iloți, ar fi avut frumoasă ocazie să constate prin sine însași engetul amărat al adunării. Ar fi putut citi, desilosiunea întreaga a noastră a tuturor, pentru lipsa de metodă și de stăruință ce s'a întrebunțat, de atâta timp, la conducerea intereselor noastre, și ascultând graiul intristat al unei populațiuni ce se vede de atâta vreme considerată ca o marfă explotabilă, s'ar fi convins poate că *datele false ori vederile greșite descurajază și sunt o pedică la ori-ce propășire*.

Noi, ca buni români, am dat tot ce puteam da. Am dovedit prin stabilirea noastră aici, *încrederea nemărginită ce avem în vitalitatea neamului românesc, și că nu ne temem că această provincie s'ar putea instrăina vre-o dată de noi*.

Am izbutit prin purtarea noastră o-menească, să atașăm la numele de Român, pe conlocuitorii noștri de origină străină, *căci să se știe bine, nimeni alții de cât contactul nostru, n'au făcut nimic pentru aceasta*.

Am învățat pe indigeni să lucreze pământul, într'un mod mai puțin primitiv, așa în cât pe lângă ea prin aceasta am dat valoare pământului, dar am creat și țării un venit anual de peste 3.000.000 de lei, care merge tot sporind.

Am plătit statului hectarul de pământ 90 de lei, atunci când el n'avea nici o valoare.

În sfârșit în marginile puterilor nos-

tre, am transformat prin munca și capitaluri, pustiu și câmp în holde bogate și întinse în lanina.

Ce mai cer de la noi? Am făcut și ne vom face undă mult de cât datoria. De ce nu o face fie-care pe a sa?

Sunt 20 de ani de când suntem conduși prin sicinici numiți, cheltăindu-ne banii aduși cu noi. Ce îmbunătățiri adă facut această, prin orașe ori la sate?

Prin regimul excepțional, avocatul negreșit este supas la luarea dreptului de a pleda!

Comersantul și muncitorii străini, de cât avem aici atâta nevoie, se pot expulsa după capriciu!

Cu dreptul de stabilire s'a făcut atâta abuz, în cât el a fost întins până și la românii din țară!

O singura dată pe an, regulamentul sub care suntem încatosați, permite consiliului județian să prezinte raportul sen Regelui, de starea și nevoile județului. Ei bine nici aceasta nu s'a făcut de cât o dată la 3 ani.

Am vrut, cu ocazia deschiderii expozițiunii de astă toamnă, ca în foașta mea calitate de președinte al consiliului județian, să expun miniștrilor prezenți, principalele noastre nevoi. Știți ca m'a oprit, și pe ce motiv? Pe acela că a murit împărăteasa Austro-Ungariei!

Drumuri, abia acum s'au început a face. Ministerul, dintr'un împrumut făcut de stat, împarte tuturor județelor sutimi de mii de lei în acest scop. Noua nu ni s'a dat nici un ban.

De la alipirea Dobrogei, statul meu cheltuește pentru plantații. Unde sunt pădurile? Nu ved nici un băț.

Printr'o nouă dispozițiune, care desface satele de dreptul și înfrumusețarea lor, toate terenurile ce se rezervase în fie-care comună pentru plantat, s'au comasat pe granița Bulgariei. Noi știam că acolo trebuiesc pichete pentru santinele, iar nu pădure.

De la 1886 și până astăzi, suntem administrați de către niște consilii comunale rurale, cam toate, dar toate, fără nici o excepțiune sunt ilegale, și iată de ce: Se știe că regimul acesta excepțional, spre a și masca absolutismul, vrea ca pe lângă consilierii numiți de guvern, să lase și pe populațiune a și alege din sânul ei, un număr orecare de membri.

După art. 51 din legea pentru organizarea Dobrogei, nu pot fi alegători sau eligibili în comunele rurale, de cât numai acei ce plătesc o dare anuală

catre stat de 18 lei. Acest cens, nu l'au nici 5 la suta dintre săteuți, și totuși toți aleg și pot fi aleși.

Pentru mersul lucrurilor, am trebuit să scuzăm această anomalie culpabilă, creșterea de scurtă durată; dar în cursul a 13 ani, de când ea se petrece, nu s'a putut găsi ôre un moment spre a se modifica și acest art. 51 din legea pentru organizarea Dobrogei, reînviind censul așa precum s'a făcut pentru dincolo în țară, prin legea de la 1886.

Am dori să știm: ce putere legală pot avea asemenea consili: comunale, eșite din sufragiul unor alegători, cari aleg și sunt aleși fără să aibă censul cerut de lege? Negreșit nici una. Nu cunosc economia legilor, dar bunul simț spune că suntem toți în dreptul nostru de a nu da supunere la hotărârile și lucrările unor asemenea consili fără căpătâiu.

În ce privește darea drepturilor politice, s'au găsit formulați senseasă refuzul cu rațiunea de stat; și totuși în practică sunt siliți a înlătura adesea acest regim excepțional, cum de exemplu:

Mai toți românii veniți din Transilvania, sînt îngăduiți să fie proprietari rurali; să ia parte la toate dregătoriile, și să se bucure de toate drepturile; și de altă parte, nu voesc să le procure mijlocul cel mai simplu, spre a se putea încetățeni în bloc!

Cu dinșii populațiunea de singe român din amândouă aceste județe, după statisticele anului trecut, s'ar găsi într'un număr de 115000 de suflete. De altă parte, pe locuitorii Tataři, Turci, Greci, Nemți, Lipoveni și armeni, cari toți numără 87,000 de suflete; putem compta că pe noi înșine, pentru că aceștia au interes să se asimileze, neputând urmări nici un alt scop național; cât pentru restul de 32000 de Bulgari asupra carora s'au scornit atâtea bânueli, putem fi siguri, că și ei iubesc o națiune, cari tot-d'anna le-au făcut bine. Așa fiind realitatea, cum, de se mai invoacă rațiunea de stat, ca obstacol, la asimilarea completă a Dobrogei?

Se mai pretextează că: darea drepturilor politice în Dobrogea ar echivala cu crearea unei fabrici de deputați. Se poate. Dar ce concurență serioasă ôre, poate face o nouă mică fabrică, aceluși instalațiunii uriașe, ce funcționează cu atâta spor, în toată țara?

De sigur că domni, cari reduc astfel cestiunea, nu și dau seamă că drepturile ce cerem, pentru mare parte din-

tre noi, nu este o favoare ce ni s'ar acorda, ele sînt un bun moșterit de la străbuni, cari ni s'au răpit trecând Dunarea, și pe cari nu facem de cât a' l'revendica. Și să nu se creadă că dorim aceste drepturi pentru plăcerea de a alege sau să fi aleși. Cunoaștem bine această mâncare. Ômplai deprins a se cărmui singur, în lupta pe față și continuă, ce duce cu toate elementele, nu l' poate place gustul ei salciu.

Dorim drepturile politice fiindcă după ce ne-am cîntuit sănătatea și averile și am întrebuințat cei mai frumoși ani ai vîrstei noastre, luptând nu numai cu greutățile inerente aședămintelor noi și a culturii unei localități sălbatice, dar chiar și cu nepriceperea, nepăsarea și abuzurile funcționarilor trimiși ca să ne secundeze; nu am voi și nici n'ar trebui să ne mai lase ca să purtam și la bătrânețe pecetia robiei, în paguba și umilința noastră.

În absolutismul franc necesar la popoarele cu desăvârșire inculte și isolate, șeful statului lucrează pentru toți. Puterea sa este fără margini, dar și răspunderea este tot ast-fel.

În regimul constituțional cărma în mersul întregii activități naționale, o dă națiunea. Acest drept care înalță pe om în demnitate și mărește într'insul iubirea stărei sale de cetățean, îl permite să fie folositor țării sale, fie chiar foloșele ce trage sau va trage el însuși. Acțiunea lui crește și se lațește mereu în toate direcțiunile unde găsește un obstacol la propășire. Indrumarea afacerilor de către dânsii, nu poate fi de cât folositoare, pentru că ea este rezultatul înțelepciunii tuturor acelor ce cunosc din practica zilnică adevăratele lor nevoi. Rodul ostenețelor sale, îl culege nu numai pentru el, ci pentru toți, fiindcă interesul fie-cărui este al tuturor.

Dar unde rolul cetățeanului devine nemărginit de important, este în controlul pe care el este chemat să exerciteze asupra celor însărcinați cu executarea dispozițiilor hotărîte de înțelepciunea națiunii. Acesta este partea sublimă a regimului constituțional, și într'insa stă toată eficacitatea lui.

A lipsi pe cetățean de această garanție materială, este a' l' pune într'un absolutism desgnstat, care ca ori-ce lucru cu 2 fețe, este mai rău de cât însuși răul.

Aceste lipse de control și de contact oficial cu autoritățile supreme din stat,

la cari ne obliga regimul sub care suntem puși, se datorește mai cu seamă starea de amorțelă în care zace această provincie.

Lipsa de control și de contact cu puterea centrală, sunt cari la parcelarea generală au înlesnit darea pământului românesc străinilor fără drepturi și stabilită aiurea.

Ele sînt, cari îngăduie să se predea prin școli geografii și istorii străine în limba străină.

Ele sînt, cari îngrijează lenca și sfruntarea celor mai mulți dintre funcționari, cari în loc de treabă, fac pe boierii pe aci.

Ele sînt, cari au făcut proprietari mari și bogați, pe mulți dintre foștii notari și perceptori.

Ele sînt, cari au transformat în milionari, pe mulți dintre foștii negustorași rurali.

Lipsa lor, împiedică mersul comerțului mare cari prin natura lui, nu se poate împăca cu puterea discreționară.

Lipsa lor în sfârșit, înțeleneste încetăținare ori-ce avînt bine-făcător, și l' supune la tot felul de miserii cari vec-sează, minează și tirpește.

Dacă cu toată dovada cifrelor oficiale asupra stării populațiunii noastre, tot se mai persistă în credința că *pentru a stărpi căți-cu șoareci, nu există alt mijloc de cât acesta de a ne da negreșit foc casei*; atunci de ce nu ne supune mai bine la un regim cu totul absolut și desbrăcat de ori-ce prodăie democratice? Vom fi poate ast-fel încredințați tiranii unui bărbat de elită; priceput și gelos, de a vedea înflorind subț dînsul, starea supușilor săi; iar dacă simțul de aqutate al națiunii române, abia scăpată și ea eră de asupriri, numai vrea ca 200.000 și mai bine de mii de locuitori români de singe și romanizați, să lîncezească svîrcolindu-se subț un regim excepțional, cari nu poate folosi de cât acelor ce l' negustoresc puterea; atunci conjurăm pe conducătorii ei, să desființeze odată această scârboasă armă administrativă care omoară totul, fără să producă nimic.

Onorată adunare!

Adversarii emancipării, cred că acordarea libertăților politice ar compromite ideea romanisării acestei provincii. Dar de când oare libertățile date rominilor sînt în pericol pentru siguranța statului, iar opresiunea și lipsa de control,

pot înrădăcina sentimentul de patrie?

În fața acestora, am trebuit să arătăm Tronului, Guvernului, Camerelor legiuitoare și națiunii întregi, adevărata și reala stare a Dobrogei, și să-i rugăm de a ne descătușa de un lanț ce ne-a strapuns corpul și ne-a slăbit moralul, acordându-ne în sfârșit dreptul de a fi romani în țara părinților și a fraților noștri.

D. Președinte da apoi citire armatoarei telegrame adresată Regelui:

Sire,

Când acum două-zeci de ani provincia Dobrogea a fost luată în înțeleptă Majestății Văstre stăpânire și declarată țară română, Majestatea Voastră a salutată acest eveniment făcând domnesca urare ca acea zi să devie pentru noi dobrogenii „*inceputul unei viitor de pace și înflorire, începutul înfrățirii între fiii aceleiași țări.*” Astăzi, Sire, după trecere de atâta timp, organizațiunea specială dată atunci provinciei noastre și-a făcut de mult efectul dorit. Suprașii Majestății Voastre dobrogenii sunt adevărați români cu aceleași aspirațiuni și sentimente. Patriotica Majestății Văstre urare este dar de mult realizată: Provincia altă dată română de drept este astăzi română de fapt.

Sire,

Adunați într-o mare întrunire la Constanța, cetățenii dobrogenii supun cu cel mai profund respect Majestății Văstre dorința ce au de a vedea consacrată complectă lor asimilare cu frații lor de peste Dunăre, prin punerea lor sub aceleași legi.

Al. M. V. supus și devotat serv
Președintele adunării

N. Kiritzescu

Colonel în retragere

Această telegramă a fost aprobată prin aclamațiunile întregii adunări.

D-l Kiritzescu spune că s'a adresat și armatoarea telegramă către:

Președinții Corpurilor Legiuitoare
și Președintelui Consiliului de Miniștri

Cetățenii Dobrogei întruniți azi în mare adunare publică în Constanța, ne-au însărcinat să Vă rugăm ca să bine-voiți de a le acorda puternicul D-Voastră sprijin spre a intra cât mai curând în deplinul exercițiu al tuturor drepturilor politice din Patria noastră.

Timpul de mult a sosit ca și dobrogenii să intre în cetatea română pe calea drepturilor, precum de mult a intrat pe calea datoriilor.

Colonel Kiritzescu, Baboianu-Droie, C. Pario, M. Koiciu, V. Kogălniceanu.

D. Malcoei Petrescu

Domnilor, dice d. Malcoei Petrescu, suntem în momentul în care întreaga natură revine sub influența binefacătoare a căldurii soare. Doresc din tot sufletul ca această întrunire să însemne primăvara revendicării d-văstre, ca de azi înainte dobrogenii să și afirme cu putere simțimintele lor naționale care de multă vreme încălzesc inimile lor. Voi da citire unei rezoluțiuni pe care nu mă

îndoiesc că o veți acuma în unanimitate, consimțind astfel urmarea mea ca această zi să devie o zi mareșă, prin importanța ei și prin vigurosul angajament ce v'î loați.

D. Malcoei Petrescu citește apoi următoarea:

NOTIUNE

Cetățenii dobrogei întruniți în Constanța în ziua de 21 Martie 1899:

Considerând că regimul excepțional care guvernează Dobrogea constituie azi o negare a sentimentelor cari însușesc pe cetățenii acestei provincii și paralizează ori ce mișcare intelectuală și ori ce acțiune mai înaltă;

Considerând că acest regim necesar pînă la meritul în 1879, nu mai corespunde stărei actuale de încercări în care se găsește Dobrogea;

Considerând că situația populațiunii Dobrogei s'a preschimbât ca totul prin faptul atât al stabilizării în Dobrogea a fraților de același sânge din patria noastră, cât și prin faptul că populația eterogenă din Dobrogea s'a contopit cu sentimentele și aspirațiunile românilor din Dobrogea;

Considerând că într-o țară constituțională drepturile trebuie să fie compensarea datoriilor împlinite, căci astfel numai progresul politic și economic înainteză cu pași repezi mai cu osebire când acțiunea și a guvernelor și a populațiunii a putut în restimp de 20 de ani, să se asimileze sentimentelor țerei mame;

Considerând că procesul progresului repede pe calea unirei acestei provincii nu eucerite, ci realitate Patriei mame trebuie să fie în inimă cetățeanului român hotărâm:

Cetățenii Dobrogei din Constanța și Tulcea să lupte pe toate căile pacifice și legale pentru ca să înceteze acest excepțional regim care împiedică progresul populațiunii românești, zădărnicește silințele constante și continue ale populațiunii eterogene, spre a intra cu un ceas mai înainte în deplinul exercițiu al drepturilor politice din Patria noastră.

INFORMAȚIUNI

În București s'a constituit opozițiunea întrunită pentru resturnarea guvernului. Opoziția parlamentară, afară de desidentii drapelști, au făcut o declarație în Camera și Senat, prin care „*prezența la guvern a d-lui Dimitrie A. Sturdza e considerată ca o atingere a demnității naționale.*” Se țin întruniri publice mai în toate zilele. Nu cunoaștem o luptă mai aprigă și importantă ca aceea ce se dă acum guvernului d-lui D. Sturdza toate aceste din pricina „*Cestiunii naționale*”, compromisă de d-l Sturdza.

La 20 Martie s'a dat balul funcționarilor din Constanța. — Vom reveni, spre a arăta popularitatea președintelui de onoare sub care s'a dat, și succesul avut.

Antreprenorul portului, Hallier, a părăsit țara, lasând o mulțime de datorii și lucratori neplătiți pe două luni de zile. — Vom da amănunte în numărul viitor.

Primarului de Constanța și consiliului comunal li s'a trimis un epistol din București în persoana d-lui arhitect ministerial Savulescu. Vom reveni.

Duminica trecută 14 Martie s'a ținut adunarea generală a subscriitorilor pentru înființarea Băncii de scont din Constanța. Sala No. 1 a școlii „*Principele Ferdinand*” era plină. A prezidat d-l Irimia Er. Popa, președintele camerei de comerț, asistat de secretarul Camerei. S'au votat statutele, care sunt identice cu acelea ale Băncii de scont din București cu singura modificare importantă că, titlurile ce se vor emite vor fi numai la purtător, iar nu și nominative, cum sunt acele din București. Capitalul social s'a fixat la 400.000 lei în loc de 300.000 cât era proiectat, fiindcă subscripțiunile au atins cifra de mai sus.

Consiliul de administrație, compus din 9 membri, nu s'au ales, după cum se făcuse convocarea, fiind oprit de legea comercială a se alege, pe câtă vreme nu s'a făcut primul versământ de 30 la sută.

Primul versământ se va face la Banca Națională Constanța contra unei *recepise*, iar nu *titlu provizoriu*, cum era prevedut în proiectul de statute, de oare-ce s'a dovedit a fi nepractic acest sistem.

Adunarea a decis ca primul versământ să se facă până la 15 Aprilie.

Camera de Comerț și Industrie Circ. X-a Constanța

Domnul meu,

Am onoare a vă face cunoscut că, adunarea generală ținută ieri la 14 Martie a. c. pentru constituirea Băncii de scont din Constanța, a discutat și a aprobat statutele acestei Bănci și a luat hotărârea ca primul versământ de 30 la sută conform art. 132 din codul comercial, să fie făcut de astăzi până la 15 Aprilie 99 inclusiv, numai la sucursala Băncii Naționale din Constanța, de unde se va primi în schimb recepisa cuvenită.

Dv. fiind subscriitor acționar al acestei Bănci, vă atragem atențiunea că după expirarea termenului de 15 Aprilie a. c. nu se va mai primi nici-o depunere.

Primiți, vă rog, domnului meu, asigurarea deosebitei mele considerațiuni.

Președinte, *Irimie Er. Popa.*

Vice-Președinte, *A. Cosma.*

Secretar, *E. Nicolescu.*

Constanța, 1899 Martie 15